

Højvangsseminariet til alle udlændingeordførere her i Tinget og også til en række andre instanser. De har været på en studietur til Hornsyld og til Gjellerupparken. Hornsyld er et lokalsamfund, skriver de, med 1.500 indbyggere, hvoraf 120 danskere med vidt forskellig baggrund har meldt sig som besøgsvenner for de 90 bosniske flygtninge på asylcentret, og det har disse seks pædagogstuderende sat sig for at studere lidt. En af deres konklusioner er følgende:

»Som danskere på besøg fik vi et chok over sammenstuvningen af mennesker. Det rimer slet ikke med, at vi i Danmark har en løbende debat om burhøns' vilkår. Ikke fordi vi vil sammenligne bosniere med høns, men alligevel.«

Citatet fortsætter: »Pladsen til privatliv eksisterede ikke, skønt vi dog oplevede forholdene som rimelige for en kortere periode, men som umenneskelige, når perioden strækker sig over flere år.«

Jeg kunne forstå, hvis det generede hr. Helge Adam Møller, og jeg er sikker på, at det generer ham. Men det er det, der skal gøre ondt i os, og må jeg så citere yderligere fra rapporten følgende:

»I Danmark tales der i dag en del om afstandtagen over for fremmede. Bunder dette ikke i ren og skær uvidenhed? Hvis initiativet fra Hornsyld« – altså med de 120 besøgsvenner – »blev brugt som en model for integration, ville vi måske i Danmark kunne opnå en pluralistisk integrationsform og dermed undgå mange af de problemer, som f.eks. Gjellerupparken er kendt for i medierne, hvor integrationsformen nærmest må beskrives som segregation, altså udskillelse, afsondring.«

Se, det er, hvad seks unge mennesker, som har evnet at se og evnet at udtrykke sig, har fundet ud af, og det er ting af den art, som vi må gøre noget bedre, end vi hidtil har gjort det – meget bedre – og det er det, vi skal ligge vågne for om natten, og ikke for, om der er én eller 17 eller selv 1.700, der misbruger systemet.

Så har der været talt lidt om, hvorvidt flygtninge må blive til indvandrere. Det ved jeg at fru Birthe Rønn Hornbech er meget imod at de bliver. Vi har diskuteret det på dette sted tidligere, og jeg spurgte dengang og fik ikke svar, men det får jeg nok i dag: Hvornår bliver flygtninge så til indvandrere? Hvor mange år skal de være her og stadig væk have betegnelsen flygtninge sat på sig? Jeg er helt enig med fru Elisabeth Arnold, som sagde: Jamen det bliver de jo.

De fleste af dem bliver det jo, og hvis jeg sådan pr. hukommelse kunne nævne nogle stykker, så kunne jeg gå til dansk showbiz og nævne en Eddie Skoller og en Rachel Rastenni og en Sam Besekow og en Victor Borge eller – for at nævne nogle, som har haft sæde i dette hus, endda på de bænke dér – en Henry Grünbaum og en Isi Foighel. Sidstnævnte blev minsandten endda, skønt han var barn, da han som flygtning kom hertil med sine forældre, formand for Dansk Flygtningehjælp.

Det er vel smukt, det er vel dansk, når det er bedst, at det kan lade sig gøre!

Jeg tør vove den påstand, at jeg kan bruge det næste kvarter, som jeg altså ikke har, til at nævne navne på slægter, som er kommet hertil som flygtninge, som i deres bagage har medbragt værdier, der ligesom Bibelen er blevet indvævet i danskheden, og som har været med til at repræsentere os i indland og i udland på fornemste måde, og som vi har været heldige ved at få hertil.

Den slags toner bør faktisk også lyde, og nu kom de så fra den sidste af ordførerne.

Stramning over for misbrug: Ja. Det har CD for øvrigt altid stemt for. Men respekt og agtelse for mennesker uanset fødestedskriterium. Hvis de er her på lovens grund, skal de mødes med samme respekt og samme agtelse, som vi selv forventer at blive mødt med i ind- og udland. Så enkelt er det faktisk. Alt andet er underpunkter, som vi skal gøre noget ved, men som ikke, skønt det blev misforstået af nogle af debattens deltagere her, skulle drøftes i dag, hvor vi har aftalt kun at drøfte principper og overordnede retningslinjer, for en sådan debat egner sig jo ikke til at drøfte formulering af enkeltparagraffer.

Jeg er lykkelig ved at konstatere, at der i hvert fald mellem syv af Tingets partier ser ud til at være en grundlæggende enighed i synet på disse ting, og det tror jeg såmænd at de, der måtte lytte til debatten eller høre om den bagefter – de i befolkningen, som interesserer sig for disse problemer og går op i det – vil modtage med stor tilfredshed, altså at det fortsat er sådan, at syv partier står sammen om de grundlæggende principper for dansk flygtninge- og udlændingepolitik.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Da denne forespørgsel i sin tid blev planlagt, blev det udtrykt af de fleste af partierne, at man ønskede en rolig og bred debat om udlændinge-